

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.12. Epistola Bedæ ad Egbertum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæcul. VIII.
A.C. 732.

§. XII.

Epistola Bedæ ad Egbertum.

Venerabilis Beda tunc temporis adhuc-
dum in vivis agens ad Egbertum E-
piscopum dedit Epistolam, monumen-
tum luculentissimum, quam arcto amici-
tiæ vinculo huic Præsuli jungeretur, &
quanto ardore Ecclesiæ utilitatem quæ-
reret. Anno præcedente, nimirum ex
quo Egbertus Episcopus erat, secundo,
cum Beda per aliquot dies in Monaste-
rio Eboracensi commoratus juniores e-
rudiisset, rogaverat eum Episcopus, ut
anno sequente rediret; sed prohibitus
gravi morbo, quo ipsum extinctum fuis-
se, verisimile est, scripsit Epistolam in
hunc modum: *Inprimis, inquit, vana
devites colloquia, sed meditationi Sacra-
rum Scripturarum, præcipue Epistola-
rum S. Pauli ad Timotheum & Titum,
Libri Pastoralis S. Gregorii, ejusque Ho-
miliarum in Evangelia incumbas. Sicut
enim nefas est, vasa sacra ad usus profa-
nos adhibere, ita etiam nullatenus decet
Episcopum, servitio Altaris consecratum,
si ex Ecclesia exierit, in sermones vel
actus Sacerdotali eminentia indignos ef-
fundi. Semper tecum habeas viros, qui
te juvare consilio, & in periculis labendi
confirmare possint exemplo. Noli quo-
rundam Episcoporum mores imitari, qui
vita*

p. 46. edit.
Paris. 1666.

vita socios sibi deligunt voluptati & gula deditos, & quorum scurrilitate abstrahuntur a rebus seriis. Et infra:

Cum Diœcesis tuæ tanta sit amplitudo, ut eam solus peragrare, etiam integri anni spatio, non possis, necessarium est, ut in singulis pagis Presbyteros constituas, qui plebem doceant, & Sacramenta præbeant. Hi præcipue curam gerant, ut omnes & singuli Symbolum & Orationem Dominicam memoria teneant, & illi, qui linguæ Latinæ ignari sunt, lingua vulgari sive Laici, sive Clerici, sive Monachi sint, Symbolum cum Oratione Dominica decantent. Ideo quippe ea in Linguam Anglicam transtuli, ut quibusdam Presbyteris rudibus servirem. Ajunt, in montibus inaccessibilibus multos esse nostræ nationis colonos, qui ibi nunquam viderunt Episcopum Officio Sacerdotali fungentem, aut quemquam alium rudes informantem, & nihilominus ab omnibus illis pagis exigere, ut pensiones Episcopo debitas solvant. Ita vero non modo secundum Domini Nostri præceptum gratis non prædicamus, sed etiam pecuniam, quam peti vetuit, non prædicantes accipimus. Et iterum:

Melius remedium ad reparandas Ecclesias nostras non occurrit, quam si augeatur Episcoporum numerus. Quis enim non videat, utilius esse cunctis, intolerabile

Hist. Eccles. Tom. X.

D

bile

Sæcul. VIII.
A.C. 732.

p. 50.

Epistola
V. Bedæ.

Sæcul. VIII. *bile onus in multos dividere, quam unum*
 A. C. 732. *solum obrui? Hinc S. Papa Gregorius*
 p. 55. *scribens ad Augustinum Archiepiscopum*
 Greg. XII. *jusserat institui Episcopos duodecim, quo-*
 epist. 15. *rum Metropolita esset Eboracensis. Cu-*
 Sup. Lib. *perem, ut Rege consentiente duodecim Ca-*
 XXXVI. *tbedras Episcopales erigeres (tunc autem*
 §. 37. *rerum potiebatur Ceolulfus Rex Nord-*
humbriæ piissimus) prosequitur Beda:
Scio Regum priorum partim negligentia,
partim prodigalitate factum, quod vix
locum vacantem ad erigendam Catbedram
Episcopalem invenire sit; hinc utilissi-
imum fore existimo, si quædam Monaste-
ria in Episcopatus mutarentur, atque ut
querelis Abbatis Monachorumque aliquid
daretur, concedendum ipsis, ut ex gre-
mio suo Episcopum eligant, aut ex Re-
gione novæ Diæcesis assumatur. Id eo
facilius effectui dari poterit, quod pluri-
mæ sint congregationes, quæ immerito
admodum Monasterii nomen gerunt, e-
tiam si in iis Disciplina Regulæ Monasti-
cæ neutiquam observetur.

p. 59. *Non ignoras, quosdam homines nullo*
ordine initiatos, sine ulla experientia, &
nullo vitæ Monasticæ amore captos, Re-
gibus pecuniam dare, & agros coemere
sub prætextu fundandi Monasteria, quo-
rum fundorum proprietatem Regiis Lit-
teris, Episcoporum consensu confirmatis,
bæredibus suis asserunt. In illis locis li-
centia

centia & libertate vivendi gaudent, uxores liberosque retinent, & sub inani Monachorum nomine congregant homines, qui, quia refractarii, ex aliis Monasteriis ejeti fuerunt, item quos seducere poterunt, quos per Provincias vagabundos reperiunt, aut Vasallos suos, quibus habitum dant, & petunt, ut obedientiam sibi promittant. Hi uno abusu Abbates, Provinciarum Rectores, & Regis Praefectos esse se jactant, & uxoribus suis similia Monasteria feminarum regenda committunt. Maximo igitur Rei Christianae Bono tot Ditiones in usum meliorem converterentur, occupatae ab hominibus, scandalum creantibus, aut saltem tum Ecclesiae quam Reipublicae inutilibus. Obfervavimus, quod jam in Saeculo superiore in Hispania ejusmodi pseudo-Monasteria reperire fuerit, de quorum perveritate S. Fructuosus querebatur.

Dicit Beda, hunc abusum in Anglia ab annis ferme triginta irreplisse, tum monita ad Egbertum Episcopum cumulans hortatur, ut populum in Fide & moribus erudiri sollicito curet. Doceat, quam salutaris sit frequens Communio, secundum consuetudinem quae in Italia, in Gallia, Africa, Graecia & in toto Oriente invaluerat. In nostra vero Provincia, inquit, tantum absunt ab hac Devotione Laici ferme omnes, ut

D 2

omnium

Saecul. VIII.

A. C. 732.

V. Beda.

p. 57.

Sup. Lib. XXXIX.

§ 23.
Reg. S.
Fruct.

c. 1. 2.

p. 60.

p. 64.

Sæcul. VIII.

A. C. 732.

omnium piissimi non nisi in Nativitate Domini, in Epiphania & in Paschate Communionem accipiant, etiamsi plurimi utriusque sexus & omnis ætatis dentur, qui vitam immaculatam ducunt, & nulla re obstante singulis diebus Dominicis, in Festis Apostolorum & Martyrum, ad S. Communionem accedere possent, sicut vidisti optimos Christianos Romæ accedere. Conjuges quoque Sacram mensam frequentarent, si quis esset, qui eos continentia modum doceret. Id est, modum illum, quem ipsos servare oportet, quando Sacramenta recipiunt.

§. XIII.

Venerabilis Beda.

Beda in lucem editus anno sexcentesimo septuagesimo tertio in extremo Nordhumbriæ angulo, qua Scotiam contingit & Ditione duplicis Monasterii Viremuthani & Jaroviensis*, septennis huic Monasterio alumnus traditur, & primo Viremuthi sub Disciplina S. Benedicti Biscopii, qui illud fundaverat, fuit, postea vero Jarovii sub Regimine S. Ceolfredi, ubi totum vitæ exegit tempus, quo Sanctus Vir nihil antiquius habuit, quam Scientiarum & Sacræ Scripturæ studium (istud enim dimisit nunquam) non ideo tamen ab exercitationibus Monasticis, id est, a Psalmodia & manuum labore, cujus

* Aliter Girvvensis.

Añ. SS.

Ben. to. 4.

p. 534. 539.